N:r 8. Årg. 21. 15 APRIL 1916. Pren.-pris 1: 35.

以便以設耳 耶和華以拉

Kina-Missionstidningen

Sinims Land

Utgifvare	Redigeras af	Expedition:	Telegramadress:	Telefon:
Kom. för Sv. Missionen i Kina.	ERIK POLKE och EMMA BESKOW.	*Drottninggatan 55.*	»*Sinim*», *Stockholm.*	Riks. 44 59. Allm. 224 73.

Innehåll: Jesus lefver. — Kina under år 1915, III. — Sverige—Kina — Brefafdelningen. — Lilla Inez Funck. — En minnesblomma vid lilla Inez' graf. — Kinas tron. — Redovisningar.

Jesus lefver.

Det var en underbar dag, då tiden var fullbordad och Kristus, Guds Son, steg ned ur ljusets och härlighetens rike, där, hvarest Guds vilja härskar öfver allt, steg ned till denna syndens och lidandets värld, där mörkrets furste ännu regerar, och detta majestätiska ord tonade: "Jag kommer för att göra din vilja, o Gud." Det var välsignade dagar, då Frälsaren gick omkring och uppenbarade Guds fadershjärta för människors barn, botade de sjuka, som kommo till honom, tröstade de bekymrade, skänkte frid åt de fridlösa och lif åt de döda.

Men den största och härligaste dag, hvartill jorden någonsin varit vittne, var den första påskmorgonen, då Kristus, Guds Son, världens Frälsare, uppstod som en segrare öfver död, helvete och graf, då rättfärdighetens sol i trots af alla mörkrets makter uppgick med salighet under sina vingar (Mal. 4: 2). Hela evigheten behöfves, för att de frälsta skola få förtälja om all den glädje, välsignelse och härlighet, som ligger i denna stora tilldragelse, hvilken af ängelns röst förkunnades med de orden: "*Han lefver!*"

Någon större påskvälsignelse kan icke tillönskas dig, än att du må erfara, hvad detta betyder för din själ. Må du i denna heliga påsktid draga dig undan från den jäktande mängden, gå ensam med din Gud och på dina knän inför hans ansikte bedja, att han lär dig fatta, hvad det innebär, att *Jesus lefver.* Ja, må du ansikte mot ansikte med lifvet, döden och evigheten, i medvetande af din synd, din svaghet, dina försummelser och felsteg fatta, att Kristus, Guds Son, *den mäktige Frälsaren, lefver och älskar dig!*

Denna erfarenhet betyder för den själ, som i tro uträcker sin hand efter densamma, frälsning, helgelse, rikedom. Den innebär förbindelse med den kraftkälla, som är Gud själf. Den betyder användbarhet i arbetet för Guds rike. Den betyder ett segerrikt lif, en segerrik död och en evig salighet.

Vissheten om att Kristus icke var död utan lefde förändrade i ett enda ögonblick lärjungarnas hela lifsåskådning.

Maria Magdalena var en olycklig, nedslagen, kraftlös kvinna, ända till dess den *lefvande* Frälsaren mötte henne. Lifvet var för henne glädjelöst och dystert. Icke ens änglarnas medkänsla förmådde torka hennes tårar. Men när den Uppståndne själf talade till henne, och hon fick klart för sig, att han lefde, förändrades på en gång för henne allt. Den förut så svaga kvinnan uppfylldes med mod, och på Jesu ord gick hon att utföra hans budskap utan att frukta för otro och hån.

Kärleken bevingade hennes steg och gaf lif åt det glada budskap, hon förkunnade. Så blef hon den första i denna skara af ädla kvinnor, som alltsedan den tiden hållit den lefvande Frälsarens banér högt upplyftadt.

Se vidare de båda lärjungarna på väg till Emmaus! Kristi död hade tillintetgjort deras förhoppningar. Måhända ville de vända åter till sin gamla hembygd och sin gamla kallelse. Ett är visst, att

de voro män, hvilka gingo där med nedtyngda hjärtan, fulla af besvikenhet, emedan de blifvit beröfvade det mål, som förut hållit dem upplyftade öfver det alldagliga. De trodde, att de hade förlorat honom, som varit allt för deras hjärtan, trodde så, ända tills han, deras Herre och Frälsare, uppenbarade sig för dem och i det lilla härberget i byn Emmaus bröt brödet åt dem. Då öppnades deras ögon, så att de igenkände sin Mästare. Strax därefter försvann han ur deras åsyn. Och nu ilade dessa män tillbaka till sina bröder, till den nedslagna lilla skaran, för att förkunna för den: *Jesus lefver!*

Denna erfarenhet hjälpte dessa män att med nytt mod återupptaga sin lifsuppgift som människofiskare. Den gaf dem plats i "den stora skara", som öfvervunnit för Lammets blod skull och för deras vittnesbörds ords skull, och som icke älskat sina lif allt intill döden. *Kristus, segraren, lefver!* Detta borde vid denna påskhögtid fylla äfven våra hjärtan med nytt mod, ty med vår svaga hand i hans skola äfven vi härligen öfvervinna.

Jesus lefver! Ingenting kan skada oss, som tro på hans kärlek och makt. Vår sak är att följa den Uppståndne och se till, att han i allt blir ärad, att vår Guds altaren i denna värld åter bli uppbyggda. Våra intressen vill vår Herre och Mästare bevaka, och följa vi honom, då skall enligt hans egna ord hans Fader ära oss.

Må vi blott i allt förtrösta på honom! I Skottland skulle en liten flicka gå ett ärende för sin mors räkning. Vid en korsväg kom en stor, tungt lastad kolvagn hastigt farande från sidovägen och körde öfver den lilla. Personer, som med förskräckelse åsett händelsen, skyndade till och drogo fram barnet, just som det andra vagnshjulet skulle rulla öfver henne. Till allas öfverraskning var hon emellertid fullständigt oskadd. Sedan hon hämtat sig från sin förskräckelse, berättade hon själf: "Just som vagnen gick öfver mig, såg jag två änglar lyfta upp hjulet; därför har jag inte gjort mig illa." Otron må le åt något sådant som detta, men vi tro, ja, veta, att Kristus och hans änglar bevara Guds barn.

Kristus lefver trots all otro i denna tidsålder, som vill skaka vår tros grundvalar. Jesus lefver och regerar icke blott i världen utan i millioner hjärtan och bevisar sig lefvande genom de bönhörelser, han låter de sina få upplefva, och de under, han verkar i deras hjärtan och lif.

Ja, *Kristus lefver!* Men kan du också säga: Kristus lefver *i mig?*

Kina under år 1915.

III.

De tre bibelsällskapens berättelser visa en stor ökning i fråga om bibelns spridning under 1915. Ej mindre än 6,211,000 biblar och bibeldelar hafva blifvit spridda.

Litteratursällskapen hafva i hög grad utvidgat sin verksamhet. Viktiga steg hafva tagits för att skapa större enhet och en mer effektiv organisation i denna verksamhet. Betydelsen af de steg som tagits kan ej öfverskattas i ett land, där det skrifna ordet spelar en så utomordentligt stor roll.

De sociala problemen hafva börjat att tilldraga sig mycket stor uppmärksamhet såväl i missionskretsar som bland icke-kristna kineser. Vikten af att de kristna gå i spetsen i social verksamhet har på sista tiden blifvit kraftigt framhållen. I samband med Eddys möten i provinsen Fukien höllos föreläsningar i sådana ämnen som skolbildning, hygien och sedlig reform. Hvilken vikt kineserna fästa vid social verksamhet, förstå vi af följande exempel: På en ort hade en förening af icke-kristna kineser bildats, af hvars medlemmar hvar och en förbundit sig att gifva 20 proc. af sin inkomst för att därmed underhålla en skola för gatans barn. — De viktigaste frågorna på detta område sägas vara: Barnuppfostran, allmän folkupplysning, sundhetsväsen samt allmänna samhällsfrågor såsom dränering, väg- och gatubyggnad o. s. v.

Missionärernas utbildning i kinesiska språket hör också till frågorna för dagen, och en särskild kommitté har blifvit tillsatt för att verka för beredande af bättre tillfällen och bättre metoder i fråga om språkstudierna. Man har också öppen blick för att missionärerna i andra afseenden göras dugliga för sin alltmer kräfvande uppgift.

(Efter The International Review of Missions.)

Sverige—Kina.

Minnen från en resa under krigstid.

Af en af de många kära vänner, som voro samlade vid vår afresa från Stockholm, fingo vi detta ord: "Vägrödjaren går framför dem". Vi kunna i sanning säga, att vår Gud gått framför oss och jämnat vägen under hela vår resa. Flera oroande rykten nådde oss genom tidningarna, innan vi började resan, om den förfärliga kylan i Norrland och Ryssland, och det var ej utan, att en viss fruktan ville smyga sig öfver oss, särskildt med tanke på våra små. Och dock kunde vi ej finna annat, än att just denna tid var af Herren beredd för vår resa ut till Kina. "Och när han har fört ut sina egna får, går han framför dem." Vi voro fullt öfverens, min hustru och jag, vid slutet af resan genom Sibirien, att denna årstid var behagligare för en sådan färd, än våren, under hvilken vi företogo hemresan. Ofta hade vi — 30 à 35 gr. Celsius ute, men hela vägen en jämn temperatur af + 20 gr. i vagnarna.

En stor skara vänner, både i Mariestad och Stockholm, sade oss vid afskedet: "Vi följa eder med våra böner". Och många, som ej kunde vara med personligen, sände oss samma hälsning genom bref och telegram. O, hvad hopp och mod allt detta gifver! Gud välsigne eder alla, älskade vänner, för eder deltagande kärlek, hvarmed I hafven stärkt våra händer i Gud!

Då vi lämnade Stockholm, tänkte vi, att vi sågo de sista af våra kära vänner i Sverige, men Herren hade en glad öfverraskning i beredskap åt oss. Vårt tåg anlände mycket försenadt till Bastuträsk, där järnvägen från Skellefteå stöter till, och hvad finna vi här om ej två af våra osvikliga Skellefteå-vänner, kapten Bäärnhielm och länsträdgårdsmästare Söderling! En lång järnvägsresa, öfver 30 graders kyla, många timmars väntan och återkomst till sina hem midt i natten var, hvad dessa kära bröder fingo uthärda, för att vi skulle få den glädjen att se dem i knappa 3 minuter! Och de kommo ej heller tomhändta. Det var ett oförgätligt möte, ett offer, som skänkte oss mycken glädje och ökade vår frimodighet.

I Haparanda möttes vi af tvenne officerare från Frälsningsarmén. I deras hem tillbrakte vi omkring 4 timmar. De togo sig an oss på det kärleksfullaste sätt. Vi fingo bl. a. en god frukost i lugn och ro. Lille Nils sade, då hafregrynsgröten kom fram: "Detta är sådan gröt, som vi fingo hemma hos morfar", och det betydde mycket för honom. Herren hjälpte oss lätt genom tullen här. Då tjänstemännen fingo se adressen på våra effekter och sågo, att vi voro på väg till Kina, frågade de, om vi voro missionärer. Vid vårt jakande svar sade de: "Ja, då behöfver ni ej öppna något".

Kl. 1 e. m. begåfvo vi oss i väg öfver Torneälf, en resa på omkr. 3 km. mellan de båda stationerna. Våra vänner i Haparanda sade oss, att den dagen var den blidaste, de haft på mycket länge. Det var endast —12 gr., och det var väl för oss, ty ehuru vi voro mycket väl klädda, höll den bitande vinden ändå på att tränga igenom allt hvad vi hade på oss under resan öfver älfven.

Komna öfver till Torneå, som ligger på finska sidan, gjorde vi vår första bekantskap på denna resa med de ryska gendarmerna. Vid en spärrbom på flodstranden togos våra pass, och så visades vi in i ett blockhus, där hvar och en fick besvara en lång lista med frågor. Tullvisitationen företogs vid järnvägsstationen, och äfven här hade Herren sändt en af sina tjänare i vår väg. En af tulltjänstemännen var troende, och just denne kom för att besiktiga vårt bagage. Vi fingo visserligen öppna våra effekter, men han rörde ej en sak. Då detta var gjordt, gick han till en af de officerare, som visiterade de resande angående allt skrifvet eller tryckt, och sade, att vi voro missionärer. När vi kommo till denne, sade han blott: "Det behöfves ingen undersökning." Och sådan behöfdes ej heller, ty jag hade t. o. m. rifvit ut bladen ur kassaanteckningarna och sändt dem per post till Kina.

Så lätt skulle vi dock ej slippa igenom öfverallt. På gränsstationen mellan Finland och Ryssland blef en ny undersökning. Vi undsluppo rätt lätt i öfrigt, men i tullen misstänktes vår matlåda. Tjänstemannen såg på den, gjorde en gest med handen och sade: "Petrograd". Jag fick ett kvitto med tillsägelse att söka få ut lådan å tullkammaren i Petrograd.

Vi skulle ha varit framme i den stora staden kl. 11 e. m., men anlände ej dit förrän kl. half 3 f. m. Vi hade känt oss rätt lugna med afseende på ankomsten till Petrograd, ty kommendör v. Feilitzen hade skrifvit till en frk. Boije och bedt henne möta oss. Posten är emellertid ingen pålitlig brefbärare i krigstid, och brefvet hade aldrig nått fram. Här stodo vi midt i en larmande folkhop med ett mycket begränsadt förråd af ryska ord. Två ryssar talade engelska, och tyska vågade ingen försöka. De upplysningar, vi lyckades få, sade oss, att hvartenda hotell var öfverfullt. Midt i denna svåra belägenhet går en af våra bärare och talar vid en herre. Denne kommer och frågar på danska, om han kan vara oss till någon hjälp. Så beredde Herren väg, där vi ingen utväg sågo. Då vi kommo fram till det hotell, dit vår danske vän visat oss, funnos i hela hotellet blott två rum lediga, precis hvad vi behöfde!

Här fanns visserligen en man, som sade sig kunna engelska, men det befanns, att han kunde ej stort mera af detta språk, än vi af det ryska. Att få hvad vi önskade i matväg, var ingen lätt sak. Vi fingo så mycket köttmat, att vi alldeles tröttnade, och frågade därför, om vi ej till kvällen kunde få litet frukt eller något slags pudding. Jo, det gick godt an. Vi väntade både en timma och två, och slutligen var den efterlängtade rätten färdig. Det var ej underligt, att den kräft sin dryga tid. Jag skall ej försöka att beskrifva dess utseende, men vacker var den verkligen att skåda. En utsökt god fruktkaka, liknande en stor vacker tårta med fruktsås till. God var den ock — men räkningen då? Vi fruktade det värsta; men äfven det värsta var ej nog. Hela 13 rubel = kr. 13: 78! Det är dyrt understundom att ej kunna göra sig förstådd.

Att få ut matlådan, som togs ifrån oss vid gränsen, var heller ingen lätt sak. En man från hotellet gjorde först ett försök på morgonen men fick det beskedet, att vi måste komma själfva på e. m. Vi följdes alltså åt till tullkammaren, broder Lindén och jag, jämte den ofvannämnde mannen från hotellet. Här funnos ej mindre än tre tjänstemän. De hade tydligen undersökt matlådan men togo sig både två och tre funderare öfver densamma. En gammal, treflig herre gick af och an, som om han varit i den svåraste dilemma. Vi sutto där väl en half timma eller mer, undrande, hur detta skulle sluta. En fjärde man eftersändes, tydligen en högre tjänsteman. Han kommer och gör en ny noggrann undersökning. Då detta är gjordt, reser han på sig och säger på bruten engelska med ett hjärtligt skratt: "It is all right." Vi voro mycket tacksamma mot Herren för denna nya hjälp, ty vi kunde lätteligen ha blifvit kvarhållna, så att våra platsbiljetter gått förlorade.

Genom ett brefkort underrättade vi fröken Boije om vår ankomst, och just som vi stodo beredda att

lämna Petrograd, kom hon och var oss till stor hjälp vid järnvägsstationen.

Från Petrograd till Irkutsk voro vi på samma tåg en hel vecka, utan ombyte. Af krigets verkningar sågo vi föga under resan, endast att vid hvarje större bro eller strategisk plats stannade tåget. Så stego soldater på med påskrufvade bajonetter och posterade 2 å 3 i korridoren till hvarje vagn. Ej sällan hände det, att man väcktes midt i natten af att dörren till kupén slogs upp, och att en krigare med vapen i hand tittade in.

Mat fanns det godt om och till ej så ovanligt höga priser. Det enda, som vi i den vägen saknade nu, jämfördt med vid hemresan, var mjölk och ägg. Ägg sågo vi ej ett enda, förrän vi kommo in i Kina. Mjölk fanns visserligen att få på en del platser men till betydligt ökadt pris. Detta torde dock bero på, att det var vinter.

En följd af kriget är, att tågen i Ryssland gå utan tidtabell och följaktligen ofta äro mycket försenade. Vårt tåg anlände omkr. 3 dygn försenadt till Harbin. Men äfven häruti kunde vi se Guds nåd mot oss, ty därigenom förvandlades två nattombyten till tågombyte på dagen.

Vi hade ej rest mer än två timmar från Stockholm, förrän lille Nils frågade, om vi snart vore i Kina, och den frågan upprepade han i början ofta. Till slut tyckte han dock, att det ej var lönt att fråga. Vi voro på dagen 1 mån. på resa. Guds godhet har varit stor mot oss och ej minst visat sig däri, att vi alla fingo vara friska, både stora och små. Dock undkommo vi ej förkylning, sedan vi kommo in i Kina, därigenom att vi voro ovana vid oeldade rum. Men sådant har ju sin öfvergång.

Det var en stor glädje att åter få se våra kära syskon härute, alla vid godt mod, samt många kända, kära anleten bland kineserna. Herren har fört sitt verk framåt, under den tid af litet mer än $1^1/_2$ år vi varit hemma, så att ej få af dem, som nu tillhöra församlingen, äro för oss alldeles okända till ansiktet. Några af dem, som vi kände och älskade, ha fått hembud.

Oroande rykten om uppror nästan öfver hela Kina nådde oss i Mandschuriet, men dessa rykten voro, som väl var, falska. Ännu råder lugn på vårt arbetsfält — Herren vare lof — och tillfällena att förkunna evangelium äro oförminskade. Bedjen med oss, älskade vänner, att både vi och de kristna härute må få nåd och kraft att använda och utnyttja dessa tillfällen till många själars förande från mörker till ljus!

Eder i Herren
Rikard Anderson.

Visa tidningen för edra vänner och bekanta och uppmana dem att prenumerera å densamma!

Brefafdelningen

Puchowfu den 13 jan. 1916.

Älskade vänner i Herren!

Gud gifve eder alla en god och välsignad fortsättning på det nya året! Vi veta ej, hvad detta år bär i sitt sköte, men vi veta, att "Herrens nåd varar evinnerligen", och att "Jesus Kristus är densamme i går och i dag och i evighet"; därför kunna vi vara trygga, hvad som än möter oss. "Ty jag, Herren har icke förändrats."

Nu är jag åter i Puchow. Kom tillbaka hit den 22 okt. just på dagen 2 år, sedan jag kom hit för första gången. När jag kom hit i höstas, visste jag inte, att jag skulle få stanna här, men nu har Gud ledt det så, att jag åter får bli Puchowbo. Det kvinnliga seminariet är, som bekant, flyttadt till Yuncheng, och för att fröken Nylin skall bli fri att hjälpa till där, har jag blifvit ombedd att stanna här för att sätta mig in i skolarbetet och småningom öfvertaga detsamma.

Vi ha haft den glädjen att ha fröken Prytz här under julferierna. Många kineser samlades ock hit för att fira jul, både från staden och omkringliggande byar. Alla voro så glada åt att få träffa fröken Prytz. Hon är älskad och värderad af alla här, och det är ju ej underligt, enär hon haft sitt arbete här under 12 års tid. En af evangelisterna sade en dag: "Fröken Prytz är för oss som en moder, och vi äro alla hennes barn."

Efter kvällsmaten på julaftonen samlades kineserna till ett möte i kapellet, medan vi hade vår svenska julafton för oss själfva. Först samlades vi till en stilla stund omkring Guds ord, bön och sång. Sedan samlade vi ihop alla "klappar" under vårt julträd. När detta var gjordt, satte vi oss omkring den tända granen och började öppna de hemlighetsfulla paketen. Ni kan inte tro, så roligt det är att öppna paket, som kommit från älskade vänner i Sverige! Oftast innehålla dessa paket, hvad vi bäst behöfva. Från än den ena, än den andra höres ock utropet: "Tänk, att jag fått just det som jag önskat mig, fast jag inte talat om det för någon!" Ett varmt tack till hvar och en af eder, som kommit ihåg oss med kärleksgåfvor! Först och sist, tack för alla edra förböner!

Kl. 4.30 på juldagsmorgonen väcktes vi alla af herr Wester, som gick omkring på gården och slog på en "gong-gong". Kl. 5 samlades vi fem i förmaket och sjöngo: "Var hälsad sköna morgonstund." En half timme senare var det tid att samlas till otta. Under det kineserna kommo in i kapellet, sjöngo vi på svenska: "Hosianna" och "Ära vare Gud" och sedan gemensamt på kinesiska: "Var hälsad sköna morgonstund", hvarefter herr Wester talade öfver det gamla, men dock alltid nya evangeliet. Ack, att flera i Kina, ja, i hela världen, kände innebörden af detta! Hur annorlunda skulle det då ej vara på jorden!

Efter julottan hade vi gemensam frukost med kineserna, och sedan samlades vi åter till möte i kapellet. På e. m. hade vi julfest för kineserna, en riktigt treflig sådan. Före den lekamliga trakteringen hade vi en stunds bibelläsning, som leddes af fröken Prytz, öfver ämnet "glädje". Många djupa, dyrbara sanningar framhöllos för oss. Ja, vi ha i sanning mycket att glädjas öfver. Lofsång höfves Guds folk.

Annandag jul var det två gudstjänster på f. m., såsom vi alltid ha här på söndagarna. På e. m. samlades vi till ett sång- och vittnesbördsmöte i kapellet. Några af de kinesiska medarbetarna hade varit ute i bygderna en tid före jul, dels för att sälja böcker, dels för att predika evangelium. De fingo nu tillfälle att berätta om sina erfarenheter, och det var både intressant och gripande att höra dem. Evangelisten Tsao sade under tårar: "Bröder och systrar! Om ni visste, hur lågt vårt folk står i andligt afseende! När man är ute i bygderna, får man både se och höra det. Det är mörker och åter mörker. Gud hjälpe oss att kunna göra mer för dem som sitta i mörker!"

Tredjedag jul skingrades skaran. Alla voro glada och tacksamma för högtidsdagarna här i Puchow. "De prisade och lofvade Gud för allt hvad de hade hört och sett." Gud hjälpe dem hvar och en på sin plats att kunna omsätta hvad de fått, i sina lif!

Sista f. m. på det gamla året afskilde vi till stillhet och bön. På e. m. hade vi missionärer ett svenskt möte. Sedan samlades vi på kvällen med kineserna till ett bönemöte. Kl. 7.30 på nyårsdagen hade vi åter ett gemensamt bönemöte. — Alla som voro närvarande, blefvo sedan bjudna på frukost. — Under första veckan af jan. fingo äfven vi i vår lilla vrå af världen samlas med Guds folk till gemensam bön. Vi hade sköna stunder, fastän ej så många kommo med.

Det är nu snart 3 år, sedan jag kom hit till Kina. Allt hitintills har Herren hjälpt, och han är densamme för dagar som komma. "Lofvad vare Herren! Dag efter dag bär han våra bördor."

I början af febr. hoppas vi få öppna en liten gosskola här, som församlingen skall ha ansvar för. Endast läraren för skolan påkostas af missionen. Vi tacka Gud för hvarje framsteg, församlingen gör i fråga om självunderhåll. Bedjen, att Gud måtte få välsigna detta arbete!

En tid före jul köptes en tomt här till ett nytt kapell, som vi äro i stort behof af. Men nu behöfs det både förbön och medel för att fullborda detta företag.

Kina synes mer och mer gå tillbaka i sina gamla spår. Det går ej så lätt att väcka ett folk ur tusenårig sömn. Kära vänner, bedjen mycket för Kina och dess folk! Tiden är kort, och Herrens ärenden äro brådskande.

De innerligaste fridshälsningar!

I Herren tillgifna
Svea Wibell.

* * *

Utdrag ur bref från Kina.

Fröken *Ester Jonsson* skrifver från Yangchow den 5 febr.: "Posten från Sverige behöfver lång tid för att nå oss. De flesta bref, jag fått, ha varit två, ja, somliga t. o. m. längre än två månader på väg. Tidningen "Sinims Land", som kommer ganska regelbundet, tar i regel något mer än en månad på väg hit. Det råder stor glädje i skandinavernas läger, när det välkända bruna korsbandet synes i breflådan. I sådana stunder känna vi varmt, att vi ha gemensamma böne- och tacksägelseämnen i hvad som gäller striden för Guds rikes tillkommelse här i Kina och hemma i Norden. Må det kära "Sinims Land" få en rik ingång i ännu många hjärtan och hem!...

Broder *Carlén* skrifver från Juichenghsien den 4 febr. bland annat: "Har nu varit öfver till Shensi för första gången. Redan i somras fick br. Bergling ett halft löfte af mig att få hjälp med en bibelkurs för ledare och evangelister inom hans distrikt. Då jag blef viss om att det var Guds vilja, fick han jakande svar, och så kom det sig, att jag en kall yrvädersdag kl. 7 på kvällen steg in på Hoyangs missionsstation.

Vi hade dyrbara dagar omkring ordet. Sista söndagen var kapellet fullt af folk; särskildt var männens sida fullsatt till sista plats.

Hoyangs kapell är ej stort, ej heller så trefligt, som önskligt vore. Br. Bergling sade, att han ej kunde sätta nytt papper i taket, förrän yttertaket blifvit omlagdt, och därtill hade han ej medel. Vi kommo öfverens att bedja Gud angående denna sak, så att kapellet ju förr dess hellre måtte kunna försättas i bättre skick.*

Det var riktigt rörande att se de kinesiska syskonen i Hoyang den sista morgonen. De stodo färdiga att gå hvar och en hem till sitt, men alla ville först se min affärd och samlades högtidsklädda, som om det varit en särskildt stor dag. De voro så tacksamma för besöket, att jag nästan blygdes, ty jag hade långt ifrån kunnat vara till den nytta, jag önskat. Men Gud ser till hjärtat, och det gjorde väl också de.

Förra söndagen öppnade vi gatukapellet här i Juichenghsien. Allt är visserligen ej ännu i ordning. Vi ha ej heller nog arbetare. Men vi hoppas, att allt skall komma i sin tid. Det var en stor glädje att se flera hundra första dagen lyssna till evangelium, som de ej förr hört. Må Gud i rikt mått välsigna detta arbete! Bedjen Herren med oss därom!"

Br. *Martin Lindén* skrifver från Anking den 15 febr.: "Jag framkom hit till språkskolan den 11 febr. Resan var hela tiden mycket god. Vi äro här 9 unga män, som studera språket. Tre äro från England, två från Norge, två från Kanada, en från

* Till glädje och uppmuntran för våra vänner måste vi meddela, att denna bön redan blifvit hörd, och att medel till både kapellets utvidgning och reparation inkommit.

Australien och så undertecknad... Må Herren ge oss nåd och kraft till att lära detta språk! Gifve han ock, att språkstudiets tid ej endast i språkligt hänseende må blifva en förberedelsetid för hans tjänst!"

Lilla Inez Funck.

I missionstidningen för den 1 februari omtalas under rubriken: *En värdefull gåfva*, att från en liten fattig, lungsiktig, tioårig flicka insändts till missionen 1 krona, allt hvad hon ägde. Missionens ordf. skref ett bref till lilla Inez, hvari han uttalade sin tacksamhet och glädje. En missionsvän i hennes hemtrakt har nu skrifvit och meddelat, att den lilla flickan blef öfverlycklig öfver detta bref, att hon läste det under jubel om och om igen under de dagar, hon hade kvar på jorden, samt tackade Gud. Innan hennes lif slocknade, bad hon, att äfven den enkrona, som hon erhållit efter den förra kronans insändande till missionen, skulle skickas till verksamheten för Kinabarnens frälsning.

Då hennes lif flytt, gjordes bland söndagsskolbarnen en insamling till krans på hennes graf. Men sedan öfverenskoms, att dessa medel i stället för att användas till blommor skulle åtföljа lilla Inez' enkrona som ett bidrag till missionen bland Kinas små. Och så fick missionen mottaga en gåfva på 12: 80.

"Måtte", så skrifver den nämnde missionsvännen, "Gud få välsigna den ringa gåfvan och lilla Inez få se frukten däraf på andra sidan floden!"

Af hennes söndagsskollärarinna hade författats verser, som uppläste vid hennes graf. Vi meddela dem här nedan:

En minnesblomma vid lilla Inez' graf

den 18 februari 1916.

Låten barnen komma till mig och förmenen dem icke, ty sådana hörer Guds rike till.

Hvem är det, som träder ur himmelens salar
I snöhvita dräkten och skinande skrud?
Han kommer så tyst, ej i stolthet han talar,
Han hafver ett uppdrag från himmelens Gud.

Han svingar sig ned på de glänsande vingar
Och klappar så sakta på dörren igen.
Han kommer med budskap; en hälsning han bringar
Nu till lilla Inez ifrån hennes vän.

Den hvitklädda ängeln så sakta inträder
Och kallar på Inez att följa sig hem.
Han kysser den bleknade kinden, och färden
Går hän ifrån jorden till himmelens hem.

Så trött som hon är, lilla Inez, den kära,
Af lidande långt har hon blifvit så matt,
Med tålamod lärt sig att sjukdomen bära
Och bedja till Gud uti sorgernas natt.

Så långt hon ej hunnit på lefnadens bana,
Men ändock hon var ju ett lyckligt Guds barn.
Att vägen var kort, vi kunde ej ana.
Men nu är hon räddad från frestarens garn.

Hon var ju så lycklig, i sjukdom hon tänkte
På andras elände, på hedningars nöd.
Hon hade en kärlek, ett ömmande hjärta.
Hon sände dem medel till lefvande bröd.

Hon ser dessa hednabarn dö utan frälsning,
Hon sänder det enda, den krona, hon har.
Och med denna krona den hjärtliga hälsning,
Att alla i Jesus en barnavän har.

De sista minuter hon hade på jorden,
Dem använde hon till att tala med Gud.
Hon älskade innerligt Herden för hjorden,
Som henne utvalde att blifva hans brud.

Nu är hon befriad från nöd och från tårar,
Från sjukdom och smärta, från frestelser mång'.
Ej mera skall synden det hjärta nu såra,
Hon får nu blott fröjdas en evighet lång.

Hon väntar nu endast att flera skall kunna
Få se denna härlighet, som hon har fått.
Hon väntar, att mamma och systrar ska' komma
Och dela med henne den härliga lott.

Haf tack lilla Inez, för sällskap på jorden!
Haf tack för den lärdom du gifvit en hvar!
Vi mötas en gång vid de himmelska borden,
Då barnskaran samlas därhemma hos Far.

O gråt ej, du moder, att Inez är hemma
I himmelens ljusa och härliga stad!
Ja, lycklig är du, som henne fått lämna!
"Förmenen dem icke!" så Frälsaren bad.

Farväl, lilla Inez, en kraus vi nu gifva
Som hälsning till dig ifrån skolan så kär.
Vår önskan den är, att vi alla må blifva
Så lyckligt hembergade, som du nu är.

Kinas tron.

Enligt meddelanden i pressen har presidenten Yuan Shikai redan förlidet år mottagit erbjudandet af Kinas tron, ehuru själfva tronbestigningen uppskjutits. Den 12 december voro alla tidningar i Peking med anledning af högtidligheten tryckta i rödt. Anmärkningsvärdt är, att vid omröstningen föreslog prins P'u Lun, den mest framstående medlemmen af det mandschuriska kejsarhuset, i högst berömmande ordalag Yuans utnämning.

Kinesiska tidningar hafva äfven meddelat, att prins Ching inträffat i Peking för att öfverlämna det öfver 2,000 år gamla kejserliga sigillet, hvilket förvarats af mandschurerna, sedan deras dynasti störtades.

Enligt senare ingångna meddelanden hafva partier i olika delar af landet motsatt sig Yuan Shikais tronbestigning och oroligheter på grund däraf inträffat.

När vi besinna, att hundratals millioners välfärd beror på de styrande, kunna vi icke nog ofta och nog allvarligt göra Kinas styresmän till föremål för förbön.

Ur China's Millions.

Redovisning

för medel influtna till »Svenska Missionen Kina» under mars månad 1916.

Allmänna missionsmedel.

N:o		Kr. Ö.
357.	Testamentariskt förordnande af afldne G. T. G., Askeryd	100: —
358.	Kinakretsen, Karlskrona, sparb.-medel	96: —
359.	Sparb.-medel gm J. A. J., Espefall	96: —
360.	»Offerkuvert» gm O. Å., Askeby	10: —
361.	H. R., Bålsta	10: —
362.	A. D. B., Sthlm, till M. Ringbergs underhåll	50: —
363.	M. M., Hall-Marby	10: —
367.	G. J., Mariestad, »ett löfte till Herren»	28: —
368.	G. A. J., Kälfvene, »ett löfte till Gud»	40: —
369.	»Offerkuvert» från Nävelsjö gm C. O.	7: 53
370.	En sparbössa » » » » »	1: 47
371.	»Offerkuvert», Örebro	4: 40
372.	H. och E. J., Jkpg, till E. Jonssons underhåll	100: —
373.	»Blanka pengar och ettöringar i Jesu välsignade namn», af O. och H. K., Lund	9: —
375.	S. N—t, sparb.-medel gm F. H., Ramvik	3: 03
376.	U. N—r, sparb.-medel gm F. H., Ramvik	2: 81
377.	H. Ö—n, sparb.-medel gm F. H., Ramvik	2: 94
378.	H. H—g, sparb.-medel gm F. H., Ramvik	1: 62
379.	H. K—n, sparb.-medel gm F. H., Ramvik	3: 10
380.	Å. B—n, sparb.-medel gm F. H., Ramvik	1: 92
381.	S. D—g, sparb.-medel gm F. H., Ramvik	25: —
382.	Kollekt vid Kinaafton i Ytter-Lännes prostgård $^{2}/_{3}$	20: 50
383.	Skärfsta syförening	17: 45
384.	T. L. E., Elfdalen	10: —
385.	E. S., Tranås, »ur sparbössan»	12: —
386.	J. H., Tenhult, rab. å H. S. Ö.	2: 81
387.	»Tackoffer till Herren för februari»	1: 50
388.	Boda mfg. kollekt och sparb.-medel	85: 29
392.	H. H., Sthlm	10: —
393.	K. G., Sthlm	5: —
394.	En sparbössa, lämnad vid bönemötet i Betesda $^{7}/_{3}$	2: 65
395.	E. S., Kumla	50: —
396.	» » » »Offerkuvert» 1915	12: —
397.	»Efter en vigsel i Barkaryd $^{5}/_{3}$»	5: —
398.	C. B., Södertelje	5: —
399.	M. S., Nävelsjö	2: —
400.	»Offerkuvert» från Skellefteå	21: 50
401.	» från Ersmark	8: —
402.	» från Innervik	2: 70
407.	M. J., Boden, till E. Jonssons underh.	50: —
	Transport	926: 22

N:o		Kr. Ö.
	Transport	926: 22
408.	M. J., Boden, till M. Lindéns underh.	50: —
409.	P. T., Gamleby, årsbidrag	25: —
410.	»Onämnd» gm K. G. K., Sundsvall	30: —
411.	Vänner i Helsingborg gm A. L.	22: —
412.	Kollekt från ett möte i Södertelje	20: —
413.	R. A., Gefle, rab. å S. L.	11: 70
414.	»Pappas minne, den 9 mars»	25: —
417.	»En missionsvän»	25: —
418.	Forserums mfg	50: —
421.	L. H., Sthlm, på 14 mars	25: —
422.	E. S., Tjockö, d:o	10: —
424.	»Ett tackoffer åt Herren»	50: —
425.	Till V. Westers underh. gm Säbylund—Folketorp ungdomsförenings sparb.-tömning i Bränsta skolhus	175: —
426.	F. P., Björklinge	9: 40
429.	»Ur Ruth och Dagmars sparbössa»	5: 54
430.	Herrens del, den 14 mars	8: 65
431.	A. K., sparb.-medel för O. och G. Carléns underhåll	3: 95
432.	G. A., d:o, d:o	6: 67
433.	S. J., d:o, d:o	10: —
434.	T., d:o, d:o	2: 64
435.	I. L., d:o d:o	4: 44
436.	H. B., d:o, d:o	6: 65
437.	L., d:o, d:o	3: 24
438.	S., d:o, d:o	30: —
441.	»Ett tackoffer till Gud för rik skörd 1915»	50: —
442.	Kollekt vid möte på bönedagen $^{14}/_{3}$	15: —
445.	Af Wallsjö missionskassa gm O. H.	50: —
446.	Eckerda mfg	33: —
447.	O. G., Espebråna, »ett litet tackoffer till Herren»	25: —
448.	M. B., Sthlm	10: —
449.	A. L., Hemse, sparb.-medel	19: 10
450.	A. L., Hemse, »Juloffer»	1: 25
451.	K. L., Växjö, till O. Beinhoffs underh.	5: —
452.	Huskvarna Evangeliska mfg	50: —
455.	»Onämnd»	10: —
456.	»Blommor på namnsdagen 14 mars» gm M. K.	5: —
459.	O. S., Norderön	10: —
460.	L., H., Sthlm, »istället för blommor till fabrikör G. Strömbergs bår»	10: —
461.	Bohuns mfg	10: —
462.	I. J., Maramö	10: —
463.	»Mönsterås — — — tackoffer till Herren för välsignelse under året som gått»	80: —
465.	»Offerkuvert», Ersmark	6: —
466.	A. H., Innervik	2: —
467.	E. P., Hedenshyn, »tackoffer $^{14}/_{3}$»	10: —
468.	S. S., Skellefteå, »för vår egen missionär»	27: 50
469.	»Lilla Inez Funcks, Forshem, sista gåfva till hednabarnens frälsning»	1: —
470.	Insamling af söndagsskolbarnen i Forshem till krans på lilla Inez Funcks bår, »till hednabarnens frälsning»	11: 80
471.	Ungdomsföreningen, gm K. O., Genvalla	25: —
472.	M. L., »Offerkuvert»	5: —
473.	M. L., »	7: —
474.	H. J., »	10: —
475.	I. J., »	10: —
476.	M. L., »	2: 75
477.	»Tackoffer från en missionsvän» gm F. G. D., Göteborg	30: —
479.	Kollekt i Storvik gm C. L.	15: —
480.	» i Hagmoren gm O. A. Åshammar	15: —
481.	Kollekt i Svärdsjö gm E. H.	27: 25
482.	» i Mo gm O. N.	15: 77
483.	P. O., Rogsta	10: —
484.	K. J. G., Ofvanåker	10: —
	Transport	2,170: 52

N:o		Kr. Ö.	
	Transport	2,170: 52	
485.	Kollekt i Mora gm M. S.	21: 13	
486.	S. O., Sala, »ur sparbössan»	10: —	
489.	Näfvelsjö mfg	25: —	
490.	Vänner i Björkeryd. »tackoffer 14 mars»	17: —	
491.	»Herrens del», för M. Lindéns underh.	13: —	
493.	»Onämnd», Björka	30: —	
494.	E. H., Götene, till M. Petterssons underh.	25: —	
495.	O. S. gm C. C., Lindesberg	30: —	
496.	»Offerkuvert» från Umeå	12: 32	
497.	O. P., Wreta, gm O. A. O., Öster-Wåla	2: —	
498.	A. L., Tösta, gm d:o	1: 75	
499.	n. n. 2 Kor. 9: 8	30: —	
504.	Vallstena syförening	10: —	
505.	Missionsvänner i Källunge och Vallstena	100: —	
506.	E. H., Munktorp	3: —	
507.	»Onämnd, Herrens tionde och löftesoffer»	20: 50	
508.	D. H.	1: —	
509.	F. B—l, Hörby, sparb.-medel	30: —	
510.	Adelöfs syförening	70: —	
511.	»Offerkuvert» från Växjö gm K. D.	7: —	
512.	K. och A. L., till M. Lindéns underh.	34: —	
513.	M. och C. A. A., »tackoffer till Herren för att Martin lyckligt anlände till Kina»	50: —	
514.	Holsby mfg	40: —	
517.	Elfkullens Husmoderaskola, Jemshögsby	61: —	
518.	Baggetorps Kristl. Ungd.-förening	31: 95	
519.	Kollekt i Baggetorp 12/3	16: 12	
520.	Kinagruppen inom K. F. U. K., Gtbg	50: —	
523.	»Tackoffer till Herren» gm S. P., Skepparslöf	100: —	
524.	Från N. gm H. L., Älgarås	5: —	
525.	A—a, A—a gm d:o	5: —	
526.	»Offerkuvert» gm d:o	2: —	
527.	P. A. P. gm d:o	5: —	
528.	Krogstorps och Sulegångs syförening	25: —	
529.	Kollekt i Linköping gm M. Ph. T.	66: 94	
530	»Nya pengar och andra pengar»	10: 41	
531.	»Öfverskott på N. H:s böcker»	0: 60	
532.	E. A., Hvetlanda, till M. Lindéns underhåll	50: —	
533.	Ungdomsfören. i Hvetlanda, resebidrag	20: —	
534.	Ungdomsfören. i Skillingaryd, d:o	20: —	
535.	J. B., Skillingaryd	5: —	
536.	Kollekter i Norrköping gm A. H.	139: 50	
537.	K. F. U. K. och K. F. U. M., Norrköping, resebidrag	61: 50	
538.	G. L., Norrköping	100: —	
539.	A. och H. M. »Offerkuvert»	12: 50	3,540: 74

Särskilda ändamål:

N:o		Kr. Ö.	
355.	L. E., Sthlm., för A. Erikssons bibelkvinna	10: —	
356.	L. E., Sthlm, för reparation af Bloms bostad	10: —	
364.	O. L. gm H. H., Kristdala, till M. Petterssons skola	4: —	
365.	A. A., Ljungby, till I. Ackzell att anv. efter godtfinnande	29: 50	
366.	E. S., Ljungby till I. Ackzells bibelkv.	50: 50	
374.	C. S., Luleå, för en bibelkvinna	150: —	
389.	Sparb.-medel från Beckershov, till R. Berglings verksamhet	16: —	
390.	Sparb.-medel från söndagsskolb. i d.o, till d:o	4: —	
391.	Beckershovs syförening, till d:o	30: —	
403.	S. N., Skellefteå, för evang. Kao	100: —	
404.	K. F. U. M:s missionskrets Gtbg, för J. Olssons K. F. U. M:s verks.	150: —	
	Transport	554: —	3,540: 74
405.	K. F. U. M:s missionskrets, Gtbg, för D. Landins K. F. U. M:s verks.	150: —	
406.	P. E. W., Sthlm, för Chang Hsio-hai	40: —	
415.	M. Ö., Sthlm, för manliga seminariet	400: —	
419.	Långnäs Ungd.-förening för en bibelkviana på Westers station	25: —	
420.	E. A., Uppsala, till Anna Eriksson, personl, underh. för en flicka i seminariet	30: —	
423.	L. L., Uppsala, för Li Tsuen-Kou	25: —	
427.	Till M. Petterssoo att användas efter godtfinnande	10: —	
428.	Till A. Eriksson för kvinnoarbetet	5: —	
440.	L. M. F., underh. åt Aiyus vid seminariet	50: —	
443.	K. G. M., Sthlm, för manl. sem. nybyggnad	50: —	
453.	P. A. O., Huskvarna, på 75-årsdagen, till H. Linder, hjälp i evangelisationsarbetet	5: —	
454.	L. K., Klintemåla, till Anna Eriksson för kvinnoarbetet	15: —	
457.	A. L., Huskvarna, till M. Petterssons skola	5: —	
458.	N. M. O., Huskvarna, till V. Westers kapell	5: —	
464.	»Tackoffer den 14 mars, till seminariebygge i Yuncheng»	300: —	
487.	»Ur sparbössan», till seminariebyggnad i Yuncheng	7: 05	
488.	E. B., Nässundet, till traktatspridning i Kina	50: —	
492.	H. S., Vännäs, »en liten sten i S. M. K:s seminarium i Yuncheng»	10: —	
500.	Kinakretsen i Uppsala, till evang. i Berglings distrikt	200: —	
501.	»Onämnd», till seminariebyggnad i Yuncheng	2,500: —	
502.	Missionsvänner i Källunge och Vallstena till H. Linders verksamhet	30: —	
515.	M. S., Södertälje, för I. Ringbergs bibelkvinna	10: —	
516.	F. och H., Långav, »en liten sten till det nya seminariet i Yuncheng»	6: —	
521.	Betels Barnmfg, Malmö, för Chai-Hsio-lu	50: —	
522.	S. St., Sthlm, för kapellbyggnad i Homanfu	100: —	
540.	»Alliansläuken», Sthlm, för Lü Chi-tih	25: —	4,657: 05

Missionshemmen:

N:o		Kr. Ö.	
416.	»En missionsvän», till Barnens Hem	10: —	
439.	»Ett tackoffer till Gud för rik skörd 1915» till Barnens Hem	20: —	
444.	A. och H. L., för trädgården m. m. på Robertslund	100: —	
478.	»Tackoffer från en missionsvän» gm F. G. D., Götene, till Barnens Hem	20: —	
503.	Vallstena syförening, till Barnens Hem	20: —	170: —

Summa under mars månad kr. 8,367: 79

Med varmt tack till hvarje gifvare!

"— *Jag, Herren,* — — — *skall gifva dem deras lön i trofasthet.*" Es. 61: 8.

OBS.! Till *lördagen d. 6 maj* har det möte måst framflyttas, som i meddelandet "Kvinnan och missionen" var utsatt till d. 28 april. Mötet äger således rum d. 6 maj kl. 6 e. m. å K. F. U. K:s lokal, Brunnsgat. 3.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1916.